

VÝSTAVA OBRAZŮ FRANTIŠKY KUDELOVÉ v Šumicích

Obec Šumice připravila pro veřejnost výstavu obrazů své rodačky, paní Františky Kudelové (*17.8.1912 v Šumicích, †3.9.1997 v Kroměříži). Iniciátory uspořádání výstavy obrazů v Šumicích byla Kateřina Jančářová a její manžel Marek Bohuš, kteří oslovili sběratele, kurátora výstav a odborníka na spontánní umění neškolených tvůrců Mgr. Pavla Konečného z Olomouce. Pan Konečný se bez otálení pustil do přípravných kroků, jejichž výsledkem je představení díla naší rodačky v rekonstruované stavbě lidového stavitelství - Hasoňově chalupě čp.102. Tento prostor obec kurátorovi navrhla a on jakožto někdejší pracovník památkové péče nadšeně souhlasil. Dílo Františky Kudelové se tím dočasně vrací nejen do rodné obce, ale také do prostředí, ze kterého vyšla. Zbývá zodpovědět otázku, kdo byla Františka Kudelová. Narodila se 17. srpna 1912 jako šesté z jedenácti dětí, v rodině rolníka Josefa Kudely v čp.77 v Kútě. Připomenu některé její bratry, kteří žili v Šumicích. František Kudela čp.293, Josef Kudela čp.123, Antonín Kudela čp.77 a také Jan Kudela, řezník, který si říkal svobodný pán. Autorem následujícího životopisu je teoretička umění Alena Nádvorníková.

Františka KUDELVÁ - životopis

(17. 8. 1912 Šumice u Uherského Brodu - 3. 9. 1997 Kroměříž)
Pocházela z chudé rolnické rodiny, v níž vyrůstala spolu s deseti sourozenci. Po ukončení obecné školy pomáhala až do roku 1932 otci v hospodářství. Především citová deziluze rozhodla o jejím odchodu do kláštera v Brně, kde se stala řádovou sestrou. V roce 1942 je poprvé hospitalizována na psychiatrické klinice v Brně, odkud přechází v následujícím roce do psychiatrické léčebny v Kroměříži. Básně psala již od školních let. Malovat však začala až jako pacientka plicního oddělení nemocnice v Kroměříži v roce 1951. Tvůrčí činnosti se věnovala každodenně a vytvořila do podzimu roku 1995, kdy ztratila zrak, tisíce podivuhodných kreseb, obrazů i malovaných objektů. V léčebně měla dokonce po několik let svou stálou výstavní síň. V jejích zářivých nepředemětných krajinách, malovaných sugestivním rukopisem, se objevují jako konstantní symboly slunce, měsíc, strom, zvířata a ptáci. Obsedantní směřování k absolutnu vzpomínek má u ní kosmický rozměr. Začátkem 80. let 20. století její tvorba překročila hranice léčebny a byla představena na celé řadě samostatných i společných výstav (Kroměříž 1983, Olomouc 1983, Hodonín 1990, Psychopatologie der Kunst: Brücken zur Realität - Švýcarsko 1991, Olomouc 1996). Její dílo vlastní Psychiatrická léčebna v Kroměříži.

K výstavě.

Na výstavě bude k vidění asi padesátka obrazů a objektů, které nám zapůjčila Psychiatrická nemocnice v Kroměříži. Její ředitel MUDr. Petr Možný byl pozván do Šumic na vernisáž výstavy, kterou zahájí úvodním slovem kurátor Pavel Konečný. Přijede cimbálová muzika Pajtáši, která bude vyhrávat v chalupě po celý večer až do 22:00 hodin. Vernisáž výstavy nazvaná poeticky „*Mateřídouška šeptá v snách*“ bude zahájena v pátek, 3. května 2019 v 18:00 hodin a potrvá do 30. června 2019. Zájemci o výstavu se mohou domluvit na otevření objektu telefonicky: 739 658 511 nebo 736 413 277. Pozvánky a plakáty výstavy bezúplatně zajistil pan David Prachař ze Šumic-BIZMARK UB.

Všichni jste srdečně zváni.

Za organizační výbor, Josef Jančář, starosta

O vztahu F.K. k poesii

Sběratel umění Pavel Konečný paní Františku Kudelovou osobně znal a organizoval její výstavy v Divadle hudby v Olomouci. Z dvojlistu vydaného

k jedné z výstav je i následující krásná baladická básnička autorky Františky Kudelové.

*Já děcko malé
šla se utopit
Žádný se nesměje
jen klepny v dědině
samé tretky pletky
nechci pro to žít
Žádná láska žádný úsměv
a běžím k vodě
veliké slzy padaly mi na zem
běžím běžím za ves
Tam nikoho není
A potok teče
Však co to stojí proti mně kdos
-sladce usmívá se
Hledí vážný pán a očima tlačí
tlačí mne zpátky
I vrátila jsem se*

Františka Kudelová byla výbornou žákyní. Do školy v Šumicích chodila od sedmi do čtrnácti let. Na svá školní léta vzpomíná v materiálu vydaném k výstavě k jejím 80. narozeninám, kterou připravilo Divadlo hudby v Olomouci v roce 1992: „*Já jsem chodila do školy ráda i jsem se ráda učila, měla jsem samé jedničky, jen ze zpěvu jsem měla trojku, ale jeden pan učitel dal si se mnou práci i naučil mě zpívat i druhý hlas, takže to už bylo na jedničku. Já jsem měla nejraději náboženství a potom básně a čtení...*“

Ve školní kronice šumické školy se můžeme v zápise z roku 1925 dočíst, že na školní slavnosti k výročí 75. narozenin presidenta T. G. Masaryka recitovala oslavnou báseň žákyně Kudelová. Která žákyně Kudelová to asi byla?